

Imidlertid maa det her mærkes, at De danske Sukkerfabrikker ogsaa drive en betydelig Importforretning, og skønt denne Import foregaar i fri Konkurrence med alle andre Sukkerimportører, spiller ogsaa her Fabrikernes store Kapitalmagt en meget betydelig Rolle, selv om der lige saa lidt paa Handelens som paa Fabrikationens Omraade er Tale om noget egentlig effektivt Monopol eller Kartel*).

Til Belysning af vor hjemlige Sukkerindustri i de forløbne Aar giver Bilag II, Kolonne 4, en meget talende Talrække. — Under denne Kolonne falder, som oftere nævnt, det afgiftsberigtigede Sukker, der mindst svarer til Lyshedsprøven Nr. 19, — eller som efter Loven af 1908 polariserer over 98. Nu viser Talrækken, at Produktionen af dette lyse Sukker fra Tiden lige ved Aar 1900 tager et voldsomt Opsving: i Løbet af et Par Aar kommer man fra et temmelig lavt Tal helt op til en Snes Millioner Kilogram, og op mod 1908 er man langt over 30 Mill. — eller betydelig højere end Mængden af mørkere Sukker (Kolonne 5). De nye Afgiftsregler betegne nu et afgjort Vendepunkt: Det lyse Sukker (nu over Polarisation 98) falder brat fra over 30 til under 10 Mill. kg; men Kolonnerne 5 og 6 vise, at Sukkeret ikke forsvinder (mindre Produktion), det er det tidligere første Klasses Sukker, der tvinges tilbage i anden Klasse og nu maa passere Raffinaderierne, hvorved Kolonne 5 viser et ganske tilsvarende Opsving.

Forklaringen her er efter de indhentede Oplysninger følgende: Som foran omtalt skriver De danske Sukkerfabrikkers Glansperiode sig fra det Øjeblik, da de løste Opgaven med det uraffinerede Sukker, der var lysere end Standard 18; dér dækkedes de af en højere Told, men svarede kun en ringere Afgift (indtil Grænse 19), hvorved de opnaaede den høje Beskyttelse af $7\frac{1}{2}$ Øre pr. kg; — men Sukker over Nr. 18 paavirker endnu ikke Kolonne 4, hvor Minimumsgrænsen er Nr. 19. Efter det danske Puddersukker følger snart ogsaa andre Fariner af smukkere Udseende, og jo mere de konkurrere, des mere maa De danske Sukkerfabrikker anstrenge sig for at præstere en endnu smukkere og lysere Farve, og man tvinges saaledes op til og endog lidt over Standard Nr. 19. — Heri ligger Forklaringen til den lige omtalte stærke Stigning i Kolonne 4, der falder i Tiden omkring Aar 1900: det er det danske Puddersukker, der tvungen af Konkurrencen begynder at kravle op i 19 (ligesom ogsaa tekniske Forhold gjorde det vanskeligt altid at ramme lige i det snævre Spillerum mellem 18 og 19) og følgerlig maa medregnes blandt det lysere Sukker; — og i de nærmeste Aar følger mere og mere efter, indtil Afgiftsloven af 1908 paa ny tvinger det danske Puddersukker tilbage til de mørkere Sukkeres Gruppe (Kolonne 5), fordi det til Trods for det smukke lyse Udseende ikke polariserede 98.

Disse interessante Forskydninger have haft følgende Indflydelse paa Afgifts- og Beskyttelsesforholdene (jfr. Tavlen Sp. 2593):

Saa længe Farven er under 18, er der en Afgift af 4,50, dækket med en Told af 6,00, altsaa en Beskyttelse af 1,50 Øre pr. kg.

Da Farven for en Snes Aar siden passerer 18, staar Afgiften vedblivende i 4,50, men man er her dækket af Tolden 12,00, og denne Overtold giver nu en Beskyttelse af 7,50 Øre pr. kg. — Det giver Fortjeneste!

Omkring 1900 begynder Farven at passere 19, og man maa nu svare den højere Afgift 5,14, medens Tolden vedblivende er 12,00. — Beskyttelsen er her 6,86 Øre pr.

*) Ifølge Oplysninger fra „De Danske Sukkerfabrikker“ har deres Importmængde i de senere Tider udgjort 50 à 60 Mill. Pd. om Aaret, indtil den i 1911 sank ned til nogle faa Hundred-Tusende Pund; saaledes at man ogsaa for dette Aar ligesom for de foregaaende kan regne, at der ved andre Importører aarlig indføres omkring en Snes Mill. Pund. (Jvf. Bilag II, Kolonne 3).